

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen)

den 5 november 2014*

”Statligt stöd — Stöd för utbyggnaden av senaste generationens bredbandsnät i regionen Cornwall and Isles of Scilly — Beslut varigenom stödet förklaras förenligt med den inre marknaden — Artikel 107.3 c FEUF — Talan om ogiltigförklaring — Konkurrensställningen har inte påverkats väsentligt — Talerätt — Intresserade parter processuella rättigheter — Talan avvisas delvis — Tveksamheter som motiverar inledandet av det formella granskningsförfarandet föreligger inte”

I mål T-362/10,

Vtesse Networks Ltd, Hertford (Förenade kungariket), företrätt av H. Mercer, QC,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av B. Stromsky och L. Armati, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Republiken Polen, inledningsvis företrädd av M. Szpunar och B. Majczyna, därefter av B. Majczyna, båda i egenskap av ombud,

av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, inledningsvis företrätt av S. Behzadi-Spencer och L. Seeboruth, därefter av L. Seeboruth, J. Beeko och L. Christie, samtliga i egenskap av ombud, inledningsvis biträdda av K. Bacon, därefter av S. Lee, barristers,

och av

British Telecommunications plc, London (Förenade kungariket), inledningsvis företrätt av M. Nissen och J. Gutiérrez Gisbert, därefter av M. Nissen och G. van de Walle de Ghelcke och slutligen av G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, advokater, och P. Holmes Joshua, barrister,

intervenienter,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 3204 av den 12 maj 2010 i vilket stödåtgärden ”Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband” – enligt vilken stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden lämnas för utbyggnaden av den senaste generationens bredbandsnät i regionen Cornwall and Isles of Scilly i Förenade kungariket – förklaras förenlig med artikel 107.3 c FEUF (statligt stöd N 461/2009 – Förenade kungariket),

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen),

sammansatt av ordföranden G. Berardis samt domarna O. Czúcz och A. Popescu (referent),

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 juli 2014,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, Vtesse Networks Ltd, är en teleoperatör som erbjuder användning av höghastighetsledningar främst till större bolag. Sökanden, som själv inte äger nätet av höghastighetsledningar, hyr ledningarna från andra teleoperatörer. Sökanden kompletterar utbudet med byggandet av stamnät på beställning.
- 2 British Telecommunications plc (nedan kallat BT), den tidigare monopoloperatören i Förenade kungariket, var före privatiseringen ett statligt ägt bolag känt under namnet British Telecom. BT tillhandahåller en rad olika tjänster i telesektorn, däribland uthyrning av höghastighetsledningar.

Det administrativa förfarandet

- 3 Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland anmälde att medlemsstaten hade för avsikt att bevilja statligt stöd för att stödja utbyggnaden av nästa generations bredbandsnät, kallat NGA, i regionen Cornwall and Isles of Scilly (nedan kallad den anmälda åtgärden). Europeiska kommissionen registrerade anmälan den 29 juli 2009, som även tog emot kompletterande uppgifter från myndigheter i Förenade kungariket den 28 september 2009.
- 4 Den 21 oktober 2009 registrerade kommissionen ett klagomål från sökanden avseende den anmälda åtgärden.
- 5 Följande framgår av akten:
  - Klagomålet tillställdes myndigheterna i Förenade kungariket den 23 oktober 2009, vilka inkom med yttrande den 23 november 2009.
  - De kompletterande uppgifter som sökanden inkom med den 9 november 2009 tillställdes myndigheterna i Förenade kungariket den 19 november 2009, vilka inkom med yttrande den 4 december 2009.
  - I föreläggande av den 28 januari 2010 begärde kommissionen förtydliganden av myndigheterna i Förenade kungariket, vilka inkom med svar den 3 mars 2010.

- En sista handling som sökanden inkom med den 16 mars 2010 översändes inte till myndigheterna i Förenade kungariket, eftersom kommissionen bedömde att innehållet i handlingen inte föranledde något yttrande då de aktuella uppgifterna avsåg ett annat klagomål som sökanden hade gett in.

Det angripna beslutet

- 6 Den 12 maj 2010 antog kommissionen beslut K(2010) 3204 i vilket den anmälda åtgärden förklarades förenligt med den inre marknaden (nedan kallat det angripna beslutet), utan att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF.
- 7 Det anbudsförfarande som inleddes för att välja ut den operatör som skulle erhålla statlig finansiering för utbyggnaden av NGA-nätet i regionen Cornwall and Isles of Scilly beskrivs i skälen 23–25 i det angripna beslutet. Av skäl 23 framgår att det statliga stödet skulle beviljas på grundval av ett anbudsförfarande med tillämpningen av en konkurrenspräglad dialog i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).
- 8 Det framgår av skäl 25 i det angripna beslutet att enligt meddelandet om upphandling, som offentliggjordes den 17 mars 2009, skulle intresserade parter fylla i ett frågeformulär om förhandskvalificering för att möjliggöra en första bedömning av de anbudssökande bolagen. Sedan frågeformuläret om förhandskvalificering granskats, erbjöds fem anbudsgivare att delta i anbudsförfarandet, två eliminerades och en drog tillbaka sitt anbud. Den 28 augusti 2009 bereddes de båda anbudsgivare som fortfarande deltog i den konkurrenspräglade dialogen – det vill säga BT och konsortiet Babcock, i vilket sökanden ingår – tillfälle att lämna ett slutligt anbud. Den 18 september 2009 meddelade konsortiet Babcock att det inte avsåg att lämna ett slutligt anbud. Det slutliga anbudet från BT togs emot den 16 oktober 2009. Det gjordes en formell bedömning av anbudet i enlighet med förfarandet och fastslagna objektiva kriterier och det föreslogs till projektets strategiska råd att BT skulle vara den anbudsgivare som valdes ut.
- 9 Kommissionen tog sedan upp de olika punkter som sökanden hade gjort gällande i sitt klagomål (skälen 38–43 i det angripna beslutet) och innehållet i de yttranden över klagomålet som myndigheterna i Förenade kungariket sände in (skälen 44–49 i det angripna beslutet).
- 10 Sedan kommissionen försäkrat sig om att den anmälda åtgärden faktiskt hade inslag av statligt stöd (skälen 50–57 i det angripna beslutet), prövade den åtgärdens förenlighet med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 c FEUF, såsom den tolkats mot bakgrund av gemenskapens riktlinjer för tillämpning av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät (EUT 2009 C 235, s. 7) (nedan kallade riktlinjerna). I enlighet med riktlinjerna prövade kommissionen syftet med åtgärden (skälen 60–63 i det angripna beslutet), åtgärdens beskaffenhet i förhållande till syftet och konkurrensnedvridningar eller verkningar som den kunde ha på handeln (skälen 64–70 i det angripna beslutet). Kommissionen drog slutsatsen att syftet uppfyllde kriterierna i riktlinjerna för bredbandssektorn och att den anmälda åtgärden således var förenlig med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF (skälen 71 och 72 i det angripna beslutet).

Förfarandet och parternas yrkanden

- 11 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 27 augusti 2010.
- 12 Genom handlingar som inkom till tribunalen den 25 november 2010 och den 13 december 2010 ansökte BT respektive Republiken Polen och Förenade kungariket om att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.

- 13 Ordföranden på tribunalens andra avdelning beslutade den 18 januari 2011 att låta Republiken Polen och Förenade kungariket intervensera och den 25 januari 2011 att låta BT intervensera.
- 14 BT inkom med sin interventionsinlaga den 29 mars 2011 och Republiken Polen och Förenade kungariket inkom med sina respektive interventionslagor den 31 mars 2011.
- 15 I skrivelse av den 6 juni 2011 begärde sökanden att tribunalen skulle fastställa en ny frist för inkommande av replik eller åtminstone vidta en processledningsåtgärd enligt artikel 64.4 i tribunalens rättegångsregler för att göra det möjligt för sökanden att inkomma med en sådan inlaga. Tribunalen avlog den 1 juli 2011 begäran om anstånd för att inkomma med replik. Vad avser begäran att åtgärder för processledning skulle vidtas, bedömde tribunalen, sedan den hört parterna i frågan, att det inte fanns skäl att besluta om sådana åtgärder.
- 16 Den 8 juli 2011 inkom sökanden med yttrande över interventionsinlagorna från BT, Republiken Polen och Förenade kungariket.
- 17 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på nionde avdelningen, varför målet tilldelades denna avdelning.
- 18 Såsom en åtgärd för processledning i enlighet med artikel 64 i tribunalens rättegångsregler anmodade tribunalen (nionde avdelningen) dels parterna att besvara vissa frågor, dels kommissionen att inge vissa handlingar. Parterna efterkom anmodan.
- 19 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- förklara att ansökan kan tas upp till sakprövning,
  - ogiltigförklara punkt 72 i det angripna beslutet, och
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 20 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan till den del den inte kan tas upp till sakprövning och i vart fall ogilla talan, samt
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 21 BT har till stöd för kommissionens yrkanden yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan,
  - i andra hand avvisa talan till den del den inte kan tas upp till sakprövning och ogilla talan i övrigt, samt
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet BT:s rättegångskostnader.
- 22 Republiken Polen har till stöd för kommissionens yrkanden yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan då den saknar ändamål, och
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 23 Förenade kungariket har till stöd för kommissionens yrkanden yrkat att tribunalen ska

- ogilla talan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 24 Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande tre grunder. Den första grunden avser en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. I den andra grunden har sökanden gjort gällande underlåtenhet att tillämpa artikel 102 FEUF eller åsidosättande av densamma. Som tredje grund har sökanden hävdade åsidosättande av rätten till försvar.

Upptagande till sakprövning

- 25 I målet har det bestritts dels att ansökan inte kan prövas med hänsyn till artikel 44.1 c i rättegångsreglerna, dels att sökanden saknar talerätt mot det angripna beslutet.

Huruvida ansökan är förenlig med artikel 44.1 c i rättegångsreglerna

- 26 Kommissionen har i sitt svaromål och vid den muntliga förhandlingen gjort gällande att det i enlighet med artikel 44.1 c i rättegångsreglerna inte är möjligt att ta upp den andra grunden till sakprövning. Sökanden har nämligen inte klargjort innebörden av denna grund för talan. Vidare har sökanden inte tydligt angett vare sig de faktiska eller rättsliga omständigheter som företaget stöder sig på.
- 27 BT har gjort gällande att tribunalen ex officio ska utsträcka kommissionens invändning om rättegångshinder vad avser den andra grunden till att avse hela talan. Företaget har påpekat att även om kommissionen i sitt svaromål besvarar merparten av punkterna i ansökan, är det till stor del tack vare kommissionens förkunskap om omständigheterna i det administrativa förfarandet och en ”spekulativ” tolkning av sökandens grunder. Enligt BT är det icke desto mindre så, att tribunalen inte kan göra någon rättslig prövning enbart på grundval av uppgifterna i sökandens ansökan.
- 28 I detta hänseende påpekar tribunalen att en ansökan enligt artikel 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och artikel 44.1 c i rättegångsreglerna ska tillämpas på förfarandet vid tribunalen, ska en ansökan innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna.
- 29 Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt svaromål och att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. För att säkerställa rättssäkerheten och god rättskipning krävs det för att en talan ska kunna tas upp till sakprövning att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat men på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan (se förstainstansrättens beslut av den 28 april 1993 i mål T-85/92, De Hoe mot kommissionen, REG 1993, s. II-523, punkt 20, förstainstansrättens dom av den 29 januari 1998 i mål T-113/96, Dubois et Fils mot rådet och kommissionen, REG 1998, s. II-125, punkt 29, och förstainstansrättens beslut av den 11 juli 2005 i mål T-294/04, Internationaler Hilfsfonds mot kommissionen, REG 2005, s. II-2719, punkt 23).
- 30 Det finns här inte anledning att avvisa talan på den grunden att den inte uppfyller kraven i artikel 21 i domstolens stadgar och artikel 44.1 c i rättegångsreglerna. Även om det är riktigt att kommissionen behövde tolka sökandens argument på vissa ställen i sitt svaromål – där vissa tolkningar bekräftades av sökanden i yttrade av den 8 juli 2011 – visar kommissionens och intervenienternas ingående argumentation om huruvida talan är välgrundad att ansökan är tillräckligt klar och preciserad för att möjliggöra för parterna att på ett ändamålsenligt sätt förbereda sina svaromål.

- 31 Eftersom invändningarna beträffande artikel 44.1 c i rättegångsreglerna tar sikte på huruvida de olika grunderna i talan kan tas upp till sakprövning, har tribunalen att i förekommande fall pröva invändningarna inom ramen för prövningen av de olika grunderna.

Huruvida sökanden har talerätt mot det angripna beslutet

- 32 Kommissionen och Republiken Polen har under det skriftliga förfarandet inte gjort gällande att talan inte kan prövas på grund av bristande talerätt. BT har däremot hävdats att den första och andra grunden, varigenom det angripna beslutets materiella innehåll ifrågasätts, inte kan prövas eftersom sökanden inte uppfyller kraven i domstolens rättspraxis, och att talan i vart fall inte kan bifallas på de grunderna. Beträffande den tredje grunden, om tillvaratagandet av sökandens processuella rättigheter, har BT gjort gällande att den inte kan prövas, eftersom sökanden inte har förebringat någon bevisning till stöd för sitt påstående att den är en berörd part i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF. Förenade kungariket har i sin interventionsinlägga enbart uttryckt tvivel, av samma skäl som BT, avseende huruvida första och andra grunden kan prövas.
- 33 Tribunalen erinrar inledningsvis om att intervenienterna visserligen, enligt artikel 40 fjärde stycket i domstolens stadga – vilken enligt artikel 53 i stadgan är tillämplig på tribunalen – inte får framställa andra yrkanden än sådana som biträder den parts yrkanden till stöd för vilken interventionen skett. Vad avser rättegångshinder som inte kan avhjälpas ankommer det emellertid enligt artikel 113 i rättegångsreglerna på tribunalen att ex officio pröva huruvida talan kan tas upp till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIREFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, punkterna 21–24; svensk specialutgåva, volym 14, s. 59).
- 34 I detta hänseende finns det anledning att påpeka att kommissionen och Förenade kungariket under den muntliga förhandlingen gjorde gällande att de delade BT:s uppfattning avseende den första och andra grunden att sökanden inte uppfyllde kraven i domstolens rättspraxis, vilket antecknades i protokollet.
- 35 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF "[f]år alla fysiska eller juridiska personer väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem".
- 36 Enligt en fast rättspraxis kan andra rättssubjekt än de som ett beslut är riktat till endast göra gällande att de är personligen berörda, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, av ett beslut om beslutet påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197; svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, av den 19 maj 1993 i mål C-198/91, Cook mot kommissionen, REG 1993, s. I-2487, punkt 20, och av den 15 juni 1993 i mål C-225/91, Matra mot kommissionen, REG 1993, s. I-3203, punkt 14).
- 37 Så skulle till exempel vara fallet om sökandens ställning på marknaden påverkades väsentligt av det stöd som är föremål för prövning i det aktuella beslutet (se dom av den 22 december 2008 i mål C-487/06 P, British Aggregates mot kommissionen, REG 2008, s. I-10515, punkt 30 och där angiven rättspraxis). Det ankommer således på sökanden att på ett relevant sätt ange grunderna för att kommissionens beslut kan skada dess berättigade intressen genom att väsentligt påverka deras ställning på den relevanta marknaden (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 22 november 2007 i mål C-525/04 P, Spanien mot Lenzing, REG 2007, s. I-9947, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 38 Vad gäller bedömningen av huruvida ett företags ställning på den relevanta marknaden i väsentlig utsträckning påverkats negativt följer det av fast rättspraxis att enbart den omständigheten att en rättsakt kan ha en viss påverkan på de befintliga konkurrensförhållandena på den relevanta

marknaden, och att företaget i fråga befinner sig i någon form av konkurrensförhållande med den som rättsakten riktar sig till, i vart fall inte är tillräcklig för att företaget ska kunna anses vara personligen berört av rättsakten (se domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet Spanien mot Lenzing, punkt 47 och där angiven rättspraxis, tribunalens beslut av den 4 maj 2012 i mål T-344/10, UPS Europe och United Parcel Service Deutschland mot kommissionen, punkt 47).

- 39 Ett företag kan således inte enbart åberopa den omständigheten att det konkurrerar med det stödmottagande företaget utan ska dessutom visa att det befinner sig i en konkret situation som försätter det i en ställning som individualiserar det på motsvarande sätt som den person som ett sådant beslut är riktat till (se domen i det ovan i punkt 37 nämnda målet British Aggregates mot kommissionen, punkt 48 och där angiven rättspraxis, beslutet i det ovan i punkt 38 nämnda målet UPS Europe och United Parcel Service Deutschland mot kommissionen, punkt 48).
- 40 I detta hänseende ska det först erinras om att förekomsten av vissa omständigheter som visar på försämrade affärsresultat eller försämrade ekonomiska resultat inte räcker för att styrka att en konkurrenss ställning på marknaden i väsentlig utsträckning påverkats negativt (se domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet British Aggregates mot kommissionen, punkt 53 och där angiven rättspraxis, beslutet i det ovan i punkt 38 nämnda målet UPS Europe och United Parcel Service Deutschland mot kommissionen, punkt 49).
- 41 Vidare är förekomsten av en väsentlig påverkan på en sökandes ställning på marknaden inte direkt avhängig av beloppet av det aktuella stödet, utan av omfattningen av den negativa påverkan som stödet kan ha på sökandens ställning på marknaden. En sådan negativ påverkan kan med avseende på stöd med likartade belopp variera beroende på kriterier såsom den relevanta marknads storlek, den särskilda typen av stöd, den tid för vilken stödet beviljats, huruvida det är sökandens primära eller sekundära verksamhet som påverkas och sökandens möjligheter att undgå stödets negativa verkningar (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovan i punkt 38 nämnda målet UPS Europe och United Parcel Service Deutschland mot kommissionen, punkt 58).
- 42 Utan hinder av ovanstående erinrar tribunalen om att kommissionen underförstått avstår från att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 när den meddelar ett beslut enligt artikel 4.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, s. 1) om att förklara ett stöd förenligt med den inre marknaden (domstolens dom av den 24 januari 2013 i mål C-646/11 P, 3F mot kommissionen, punkt 26). Intresserade parter – som i enlighet med artikel 1 h i förordning nr 659/1999 är personer, bolag eller sammanslutningar, vars intressen eventuellt skadas av att ett stöd beviljas, det vill säga särskilt företag som konkurrerar med stödmottagarna och som skyddas av det formella granskningsförfarandets garantier – kan endast se till att deras garantier iakttas om de har rätt att klaga på beslutet till Europeiska unionens domstol. Deras talan kan således enbart avse att tillvarata de processuella rättigheter som de åtnjuter enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 (dom i det ovan i punkt 37 nämnda målet British Aggregates mot kommissionen, punkt 28).
- 43 Mot bakgrund av de bestämmelser och den rättspraxis som tribunalen har redogjort för i punkterna 35–42 ovan, finner tribunalen det lämpligt att pröva huruvida sökanden är en intresserad part, i den mening som avses i artikel 1 h i förordning nr 659/1999, vilket innebär att sökanden har talerätt i syfte att tillvarata sina processuella rättigheter. Denna fråga ska prövas före frågan om huruvida sökandens konkurrensställning påverkades negativt i väsentlig utsträckning av den anmälda åtgärden, vilket innebär att sökanden har talerätt för att ifrågasätta det angripna beslutets materiella innehåll.
- 44 Vad gäller frågan om sökanden är en intresserad part, i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF och artikel 1 h i förordning nr 659/1999, har BT invänt att sökanden inte kan anses vara en intresserad part, eftersom den inte har förebringat någon bevisning om detta.

- 45 Visserligen är det riktigt att sökanden inte har förebringat någon egentlig bevisning om att företaget är en intresserad part i den del av ansökan som berör frågan om talans upptagande till sakprövning enligt artikel 263 FEUF.
- 46 Sökanden har däremot angett – vilket är ostridigt mellan parterna – dels att den är en leverantör med inriktning på teletjänster, som i huvudsak tillhandahåller uthyrning i detaljistledet av optiska fiberledningar med hög hastighet till stora företag som önskar binda ihop sina affärslokaler, dels att BT tillhandahåller tjänster på många olika telemarknader i direkt konkurrens med sökanden vad avser uthyrningen av höghastighetsledningar till kunder.
- 47 BT och sökanden är således konkurrerande teleoperatörer på marknaden för specialiserade teletjänster och sökanden ska betraktas som en intresserad part i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF. Sökanden har således talerätt mot det angripna beslutet i den mån sökanden avser att genom talan tillvarata sina processuella rättigheter.
- 48 Vad sedan gäller frågan om sökanden – förutom rätten att föra talan i syfte att tillvarata sina processuella rättigheter – har rätt att genom sin talan ifrågasätta det angripna beslutets materiella innehåll, bedömer tribunalen att sökanden inte har visat att dess ställning på marknaden har påverkats negativt i väsentlig utsträckning, i den mening som avses i den rättspraxis som det redogjorts för i punkt 37 ovan.
- 49 De argument som sökanden har åberopat i detta hänseende påverkar inte slutsatsen i punkt 48 ovan.
- 50 I ansökan har sökanden i huvudsak gjort gällande
- att den konkurrerar med BT, det vill säga mottagaren av stödet,
  - att sökanden var det enda telebolaget som var kvar i anbudsförfarandet tillsammans med BT innan sökanden tvingades dra sig ur,
  - att sökanden var det enda telebolaget, förutom den aktuella stödmottagaren, som kunde motta stödet,
  - att sökandens konkurrenskraft på marknaden i varje fall påverkades negativt i väsentlig omfattning genom beviljandet av stödet, eftersom anbudsförfarandet var ett stort projekt för sökanden, och
  - att det enda klagomålet som registrerades om den anmälda åtgärden var sökandens. I analogi med domstolens avgörande av den 28 januari 1986 i mål 169/84, Cofaz m.fl. mot kommissionen (REG 1986 s. 391; svensk specialutgåva, volym 8, s. 421) utgör detta ytterligare ett skäl för att ta upp talan till prövning.
- 51 Ett företag kan inte enbart åberopa den omständigheten att det konkurrerar med det stödmottagande företaget utan ska dessutom, med beaktande av den omfattning i vilken det eventuellt har deltagit i förfarandet och i hur stor utsträckning dess ställning på marknaden har påverkats negativt, visa att det befinner sig i en konkret situation som motsvarar den som gäller för den person som beslutet är riktat till (se punkt 39 ovan).
- 52 Sökanden har i förevarande fall gett in ett klagomål till kommissionen, som registrerades den 21 oktober 2009. Såsom framgår av det angripna beslutet i dess helhet, beaktas i detta såväl uppgifter i klagomålet som uppgifter som myndigheterna i Förenade kungariket lämnat på kommissionens begäran sedan sökanden inkommit med sitt klagomål. Sökanden har således deltagit i det administrativa förfarandet.

- 53 Emellertid följer det av rättspraxis att enbart den omständigheten att sökanden har deltagit i det administrativa förfarandet inte kan medföra att sökanden har talerätt. Sökanden ska i vart fall visa att den anmälda åtgärden varit ägnad att väsentligt påverka dess ställning på marknaden (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 22 november 2007 i mål C-260/05 P, Sniace mot kommissionen, REG 2007, s. I-10005, punkt 60, och tribunalens beslut av den 21 januari 2011 i mål T-54/07, Vtesse Networks mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 92).
- 54 Såsom redan slagits fast, följer det inte av domen i det ovan i punkt 50 nämnda målet Cofaz m.fl. mot kommissionen – till skillnad från vad sökanden har gjort gällande i huvudsak – att den omständigheten att sökanden ger in ett klagomål liksom dess deltagande i det administrativa förfarandet räcker för att slå fast att den anmälda åtgärden berör sökanden personligen (se, i detta hänseende, det ovan i punkt 53 nämnda beslutet Vtesse Networks mot kommissionen, punkt 93).
- 55 Vad sedan gäller sökandens påstående att den dels var det enda telebolaget som var kvar i anbuds förfarandet, dels den enda som kunde motta stödet, kan detta påstående inte godtas. Såsom BT, Förenade kungariket och kommissionen gjorde gällande vid den muntliga förhandlingen var BT och konsortiet Babcock, i vilket sökanden ingår, de två deltagare som var kvar i anbuds förfarandet. Det var således inte BT och sökanden. Vidare framgår det av handlingarna och diskussionerna under den muntliga förhandlingen att sökanden inte var det enda telebolaget som var kvar i förfarandet, eftersom det i konsortiet Babcock fanns andra telebolag, nämligen Surf Telecoms och Motorola Inc. Även om det skulle vara riktigt att inget av dessa bolag hade i uppdrag att bygga den fysiska infrastrukturen och inte hade starkast anknytning till den viktigaste delen i anbuds förfarandet, såsom sökanden har gjort gällande, är det inte desto mindre så, att dessa båda företag berördes av det angripna beslutet. Såsom sökanden för övrigt vidgick bland annat i yttrande av den 8 juli 2011, är det tydligt att Motorola deltog inom ramen för konsortiet Babcocks anbud i den del av anbudet som avsåg trådlösa nätverk och Surf Telecoms hyrde ut fiber till sökanden. Sökanden är således inte berörd på ett sådant sätt att företaget individualiseras i förhållande till andra företag.
- 56 Enbart den omständigheten att det angripna beslutet kan ha viss påverkan på de befintliga konkurrensförhållandena på den relevanta marknaden och att sökanden befinner sig i ett visst konkurrensförhållande till BT kan inte utgöra en väsentlig påverkan av sökandens konkurrensställning. Vidare har sökanden att visa i hur stor utsträckning dess ställning på marknaden har påverkats negativt (se punkt 41 ovan).
- 57 Någon sådan negativ påverkan har sökanden inte visat. Sökanden har begränsat sig till påståendet att anbuds förfarandet utgjorde ett stort projekt för bolaget, när det i själva verket ankom på sökanden att visa skälen till att det angripna beslutet kunde skada dess intressen genom att väsentlig påverka företagets ställning på den relevanta marknaden.
- 58 Mot denna bakgrund har sökanden inte visat att dess konkurrensställning har påverkats väsentligt av det angripna beslutet.
- 59 Tribunalen konstaterar således dels att sökanden har talerätt mot det angripna beslutet för att tillvarata sina processuella rättigheter i den utsträckning som sökanden är att anse som en intresserad part, i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF och artikel 1 h i förordning nr 659/1999, dels att sökanden inte har talerätt mot det angripna beslutet för att ifrågasätta dess materiella innehåll.
- 60 Det förhållandet att sökanden inte har lyckats visa att dess ställning på marknaden påverkats väsentligt av det aktuella stödet utgör emellertid inte hinder för sökanden att framföra argument som ifrågasätter kommissionens bedömning i syfte att visa att det för kommissionen borde ha förelegat sådana tveksamheter angående det aktuella stödets förenlighet med den inre marknaden som motiverade att det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF inleddes. Detta förutsätter dock att minst en av grunderna för sökandens talan avser kommissionens åsidosättande av skyldigheten att inleda det formella granskningsförfarandet.

- 61 Det följer av rättspraxis att när en sökande gör gällande att dess processuella rättigheter har åsidosatts på den grunden att kommissionen har valt att inte inleda det formella granskningsförfarandet, kan sökanden åberopa vilken grund som helst genom vilken det kan visas att bedömningen av de uppgifter och de omständigheter som kommissionen haft till sitt förfogande under den preliminära granskningen avseende den anmälda åtgärden borde ha föranlett tveksamhet i fråga om den anmälda åtgärden ska kvalificeras som ett statligt stöd och i fråga om åtgärdens förenlighet med fördraget. Följden av att sådana argument framförs blir dock varken att saken ändras eller att förutsättningarna för att ta upp denna talan till sakprövning ändras. Förekomsten av tvivel om huruvida åtgärden ska kvalificeras som statligt stöd eller av tveksamheter om den är förenlig med den inre marknaden är tvärtom det som ska bevisas för att styrka att kommissionen var skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet (se tribunalens dom av den 10 juli 2012 i mål T-304/08, Smurfit Kappa Group mot kommissionen, punkt 52 och där angiven rättspraxis, tribunalens dom av den 16 september 2013 i mål T-79/10, Colt Télécommunications France mot kommissionen, punkt 84).
- 62 Denna bevisning kan utgöras av en rad samstämmiga indicier. Frågan om huruvida det föreligger tveksamhet kräver en granskning av såväl omständigheterna kring beslutet om att inte göra invändningar som beslutets innehåll genom att jämföra kommissionens bedömningar i det beslutet med de uppgifter som kommissionen förfogade över när den slog fast det aktuella stödets kvalificering och dess förenlighet med den inre marknaden (se domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet 3F mot kommissionen, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Sökanden har bevisbördan för att det föreligger ett sådant tvivel (förstainstansrättens dom av den 15 mars 2001 i mål T-73/98, Prayon-Rupel mot kommissionen, REG 2001, s. II-867, punkt 49, tribunalens dom av den 3 mars 2010 i mål T-36/06, Bundesverband deutscher Banken mot kommissionen, REG 2010, s. II-537, punkt 127, och domen i det ovan i punkt 61 nämnda målet Colt Télécommunications France mot kommissionen, punkt 37).
- 63 Av rättspraxis följer att tribunalen – när sökanden åberopar en grund varigenom den avser att tillvarata sina processuella rättigheter – inte kan klandras för att ha beaktat argument som sökanden har gjort gällande inom ramen för andra grunder och som avser visa att kommissionen borde ha känt viss tveksamhet i fråga om de omtvistade åtgärderna utgjorde statligt stöd och om de var förenliga med den inre marknaden (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 24 maj 2011 i mål C-83/09 P, kommissionen mot Kronoply och Kronotex, REU 2011, s. I-4441, punkterna 56–58, och av den 22 september 2011 i mål C-148/09 P, Belgien mot Deutsche Post och DHL International, REU 2011, s. I-8573, punkterna 64–66).
- 64 Det är mot bakgrund av den rättspraxis som återgetts i punkterna 61–63 ovan som tribunalen har att avgöra om grunderna kan tas upp till sakprövning.

Huruvida sökandens grunder kan prövas i sak med beaktande av talerätten

- 65 Sökanden har i egenskap av intresserad part rätt att åberopa den tredje grunden, eftersom företaget i denna grund uttryckligen söker tillvarata sina processuella rättigheter.
- 66 I den första grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den slog fast att det förekommit ett öppet, icke-diskriminerande och konkurrensutsatt upphandlingsförfarande när kommissionen borde ha funnit att upphandlingen skett utan konkurrens (första delgrunden), att förslaget till BT om användningen av den befintliga infrastrukturen var tillgänglig för andra anbudsgivare på begäran (andra delgrunden) och att den totala effekten på konkurrensen var positiv (tredje delgrunden).
- 67 Vad gäller den andra grunden har sökanden gjort gällande att de omständigheter som anges i ansökan utgör ett missbruk av dominerande ställning till följd av att infrastruktur och tjänster kombinerats (*bundling*), av nekad tillgång till nödvändiga installationer, och av marginalpress i den utsträckning som BT:s fibertjänster överhuvudtaget gjordes tillgängliga. Sökanden har i huvudsak gjort gällande –

även om kommissionen tydligt tagit upp denna punkt, såsom framgår av skäl 42 i det angripna beslutet – att kommissionen inte har beaktat frågan om BT missbrukade sin dominerande ställning i strid med artikel 102 FEUF. Enligt sökanden åsidosätts artikel 102 FEUF genom det angripna beslutet och bedömningen i skäl 69 och 70 i det angripna beslutet av den anmälda åtgärdens inverkan på konkurrensen är ogiltig, varför det angripna beslutet således är rättsstridigt och inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 107.3 c FEUF.

- 68 Sökanden har angående påståendet om att den första och den andra grunden inte kan tas upp till sakprövning – vilket har gjorts gällande av BT under det skriftliga förfarandet och vid den muntliga förhandlingen samt av kommissionen och Förenade kungariket vid den muntliga förhandlingen – hävdad i yttrande av den 8 juli 2011 att det saknas stöd för detta eftersom domen i det ovan i punkt 63 nämnda målet kommissionen mot Kronoply och Kronotex inte har beaktats. På fråga som tribunalen ställde inom ramen för en processledningsåtgärd (se punkt 18 ovan), ansåg parterna, med undantag av Republiken Polen och sökanden, att domen i det ovan i punkt 63 nämnda målet kommissionen mot Kronoply och Kronotex bekräftade att första och andra grunden inte kunde prövas i sak.
- 69 Det ska understrykas här att domen i det ovan i punkt 63 nämnda målet kommissionen mot Kronoply och Kronotex visserligen gör det möjligt att beakta argument rörande beslutets materiella innehåll, vilka anförts i syfte att fastställa att det är styrkt att det föreligger tveksamheter och till stöd för en processuell grund som avser den omständigheten att ett formellt granskningsförfarande inte inletts. Emellertid kan den slutsats sökanden drar i fråga om upptagande till prövning av den första och andra grunden inte godtas. Sökandens argumentation avser nämligen i huvudsak att den kan göra gällande vilka andra argument eller grunder som helst som avser det angripna beslutets materiella innehåll endast genom att åberopa en processuell grund och utan att detta ger upphov till frågor om upptagande till sakprövning.
- 70 Det finns emellertid inget stöd för detta i domen i det ovan i punkt 63 nämnda målet kommissionen mot Kronoply och Kronotex, såsom den är återgiven i senare praxis från tribunalen och domstolen. Av domen framgår endast att det är möjligt att beakta argument i sak bara i den utsträckning argumenten ger stöd för en grund varigenom det görs gällande att det fanns tveksamheter som motiverade att ett formellt granskningsförfarande inleddes. Argumenten ska dock formuleras så, att de står i förhållande till beviset, det vill säga att det finns tveksamheter om huruvida åtgärden är förenlig med den inre marknaden.
- 71 I förevarande fall kan tribunalen alltså beakta den första och andra grunden för talan endast om de vilar på argument som avser att visa att kommissionen inte lyckades undanröja de tveksamheter som fanns under den preliminära granskningen.
- 72 Sökandens första och andra grund innehåller inget argument som avser att visa att kommissionen skulle ha stött på tveksamheter som skulle motivera att ett formellt granskningsförfarande inleddes. Såsom BT, Förenade kungariket och kommissionen har påpekat i sina svar på en skriftlig fråga från tribunalen, syftar dessa grunder enbart till att sätta i fråga kommissionens bedömning i sak.
- 73 I sin första grund för talan har sökanden enbart gjort gällande att vissa påståenden i det angripna beslutet är uppenbart oriktiga bedömningar av de faktiska omständigheterna. Sökanden har inte redogjort för på vilket sätt de argument som framförts i den grunden visar på att det fanns tveksamheter, än mindre på vilket sätt de uppenbara felen skulle ha påverkat dess processuella rättigheter. Den första grunden avser således inte att visa att omständigheterna var sådana att kommissionen var skyldig att inleda ett formellt granskningsförfarande.
- 74 Vad gäller den andra grunden, om åsidosättande av artikel 102 FEUF, har sökanden i sin ansökan gjort gällande att ”det angripna beslutet åsidosätter artikel 102 FEUF, ... och bedömningen av åtgärdens inverkan på konkurrensen i det angripna beslutet (skälen 69 och 70) är ogiltig, ..., varför det angripna

beslutet således är rättsstridigt och inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 107.3 c [FEUF]”. Såsom BT korrekt har påpekat i sitt svar på en skriftlig fråga från tribunalen, har sökanden snarare gjort gällande att primärrätten överträtts än att dess processuella rättigheter har åsidosatts, vilket klart avser sakfrågan och går utöver skyddet för de processuella rättigheterna.

- 75 I likhet med de slutsatser kommissionen, BT och Förenade kungariket dragit, begär sökanden i sin första och andra grund att tribunalen prövar det angripna beslutets materiella innehåll i den del kommissionen förklarar det aktuella stödet förenligt med den inre marknaden, men avser inte att genom sina argument faktiskt tillvarata sina processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF. Det ankommer således inte på tribunalen att tolka de grunder varigenom sökanden endast ifrågasätter den materiella riktigheten av det angripna beslutet på ett sådant sätt att talan i själva verket avser tillvaratagande av sökandens processuella rättigheter, eftersom en sådan tolkning skulle medföra en ändring av saken (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 29 november 2007 i mål C-176/06 P, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 25, och domen i det ovan i punkt 63 nämnda målet kommissionen mot Kronoply och Kronotex, punkt 55).
- 76 Det ska tilläggas att slutsatsen inte påverkas av sökandens yttrande av den 8 juli 2011, i vilket sökanden vid flera tillfällen har försökt formulera om de två första grunderna till processuella grunder genom att göra gällande att de visar på tveksamheter, vilka borde ha medfört att det formella granskningsförfarandet inleddes.
- 77 Sökanden kan i nämnda yttrande inte ändra första och andra grunden genom att hävda att de visar på förekomsten av tvivel medan den inte vid ansökan och till stöd för dessa grunder inte har framfört något argument om att det skulle finnas tvivel som kan utgöra hinder för att anta det angripna beslutet utan att inleda det formella granskningsförfarandet.
- 78 Argument som sökanden framfört för första gången i sitt yttrande av den 8 juli 2011 ska avvisas. Det framgår av bestämmelserna i artikel 44.1 c jämförd med artikel 48.2 i rättegångsreglerna att ansökan ska innehålla uppgift om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna och att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. Något sådant fall är inte för handen.
- 79 Mot bakgrund av dessa överväganden ska invändningen om rättegångshinder bifallas såvitt avser första och andra grunden. Talan kan inte prövas såvitt avser dessa grunder.

Prövning i sak

- 80 Vad gäller den tredje grunden, som sökanden i egenskap av intresserad part har rätt att åberopa, avser den två olika invändningar. Sökanden har för det första invänt mot lagenligheten av beslutet att inte inleda det formella granskningsförfarandet. För det andra har sökanden gjort gällande att dess rätt till försvar har åsidosatts, eftersom den inte bereddes tillfälle att besvara yttrandena från myndigheterna i Förenade kungariket över klagomålet.

Den tredje grundens första del

- 81 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att kommissionen har åsidosatt sökandens processuella rättigheter genom att inte inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF.
- 82 Såsom angivits ovan i punkt 62 har sökanden bevisbördan för att det föreligger tveksamheter. Bevisningen kan utgöras av en rad samstämmiga indicier som avser dels omständigheterna kring och den tid som den preliminära granskningen pågick, dels innehållet i det angripna beslutet.

– Indicier avseende den preliminära granskningen

- 83 Även om sökanden i den tredje grundens första del gör gällande att dess processuella rättigheter åsidosattes när kommissionen beslutade att inte inleda det formella granskningsförfarandet, har sökanden inte pekat på några sådana indicier i sin ansökan. Det är först i sitt yttrande av den 8 juli 2011 som sökanden har åberopat omständigheterna kring den preliminära granskningen. Sökanden har i huvudsak gjort gällande att den tid som den preliminära granskningen pågick och skriftväxlingen mellan kommissionen och myndigheterna i Förenade kungariket utgjorde indicier på att det fanns tveksamheter som motiverade ett inledande av det formella granskningsförfarandet.
- 84 Dessa argument om omständigheterna kring och tidslängden för förfarandet kan således inte betraktas som någon utvidgning av en, om än underförstått, åberopad grund i ansökan.
- 85 Dessa argument, vilka innehåller nya omständigheter, kan i enlighet med artikel 48.2 i rättegångsreglerna inte prövas. Av bestämmelsen framgår nämligen att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. Något sådant fall är inte för handen här.

– Indicier avseende innehållet i det angripna beslutet

- 86 Sökanden har i ansökan gjort gällande följande:

”Sammanfattningen av omständigheterna, som återfinns [i ansökan], och de två första grunderna pekar på att stödet är oförenligt med den inre marknaden, i vart fall vid en första anblick. Att under dessa omständigheter i det angripna beslutet bestämma att inte inleda ett fullständigt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 [FEUF] och/eller avsluta granskningen enligt artikel 108.3 [FEUF] är rättsstridigt.”

- 87 Sökanden har endast hänvisat till de omständigheter företaget angett i ansökan och till resonemangen i den första och andra grunden till stöd för sitt påstående att kommissionen borde ha inlett det formella granskningsförfarandet. Företaget har emellertid inte preciserat på vilket sätt nämnda omständigheter och resonemang skulle visa på tveksamheter som hade motiverat inledandet av det formella granskningsförfarandet.
- 88 När en sökande – såsom angivits ovan i punkt 61 – gör gällande att dess processuella rättigheter åsidosatts på den grunden att kommissionen har valt att inte inleda det formella granskningsförfarandet, kan sökanden åberopa vilken grund som helst genom vilken det kan visas att bedömningen av de uppgifter och de omständigheter som kommissionen haft till sitt förfogande under den preliminära granskningen avseende den anmälda åtgärden borde ha föranlett tveksamhet i fråga om åtgärdens förenlighet med fördraget.
- 89 Det framgår av angiven rättspraxis att det emellertid ankommer på sökanden att identifiera de indicier som avser innehållet i det angripna beslutet för att visa på förekomsten av tveksamheter (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 62 nämnda målet Prayon-Rupel mot kommissionen, punkt 49). När sökanden, som i förevarande fall, endast har hänvisat till argument som framförts inom ramen för en annan grund, ankommer det på sökanden att ange exakt vilka av dessa argument som den anser kan visa på förekomsten av tveksamheter.
- 90 Sökanden har till stöd för den första invändningen i den tredje grunden endast hänvisat till en sammanfattning av omständigheter i ansökan och till resonemang som avser de två första grunderna. Denna hänvisning, som är vag och saknar stöd, gör det inte möjligt för tribunalen att urskilja vilka uppgifter i den första och andra grunden som enligt sökanden visar på förekomsten av tveksamheter och på att talan kan bifallas på den tredje grunden.

91 Talan kan således inte bifallas med stöd av den tredje grundens första del.

Den tredje grundens andra del

92 Till stöd för tredje grundens andra del har sökanden gjort gällande att det angripna beslutet avslutar kommissionens granskning med motiveringen att den har fått tillräcklig försäkran från myndigheterna i Förenade kungariket om att klagomålet var ogrundat. Sökanden anser att det under sådana omständigheter i vart fall hade krävts att svaren från nämnda myndigheter hade tillställts sökanden, i egenskap av klagande.

93 Sökandens argument avser i huvudsak att företaget – oberoende av tillvaratagandet av de processuella rättigheterna som den åtnjuter enligt artikel 108.2 FEUF – skulle ha beretts tillfälle att yttra sig över uppgifterna från myndigheterna i Förenade kungariket. Detta argument saknar stöd.

94 Skyldigheten att bereda intresserade parter tillfälle att yttra sig uppkommer när det antas ett beslut att inleda det formella granskningsförfarandet, vars syfte är att ge kommissionen möjlighet att få fullständiga upplysningar om samtliga uppgifter i ärendet.

95 Såsom kommissionen korrekt har gjort gällande, är förfarandet för kontroll av statligt stöd, med beaktande av dess systematik, ett förfarande som inleds gentemot den medlemsstat som, enligt dess unionsrättsliga förpliktelser, är ansvarig för beviljandet av stödet. Inom ramen för detta förfarande har andra berörda än den aktuella medlemsstat som har beviljat stödet huvudsakligen rollen som informationskällor för kommissionen, och de kan i detta avseende inte själva göra anspråk på ett sådant kontradiktoriskt förfarande med kommissionen som det som har inletts till förmån för nämnda medlemsstat. Andra intresserade parter än den aktuella medlemsstaten har endast rätt att delta i det administrativa förfarandet på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 26 juni 2008 i mål T-442/03, SIC mot kommissionen, REG 2008, s. II-1161, punkt 222, och av den 1 juli 2010 i mål T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mot kommissionen, REG 2010, s. II-3229, punkterna 161 och 162).

96 Sådana allmänna principer i unionsrätten som rätten att yttra sig eller principen om god förvaltningssed kan inte medföra att unionsdomstolen kan utöka de processuella rättigheter som getts intresserade parter inom ramen för förfarandet för kontroll av statligt stöd genom fördraget eller sekundärrätten. Detta är heller inte möjligt på den grunden att sökanden har talerätt mot det angripna beslutet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 95 nämnda målet ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mot kommissionen, punkt 167).

97 Talan kan således inte bifallas med stöd av den tredje grundens andra del.

98 Eftersom inget av de argument som framförts i den tredje grunden kan visa på förekomsten av tveksamheter som innebär att kommissionen var skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet, kan talan inte bifallas på den tredje grunden. Talan ska följaktligen ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

99 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och BT har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens och BT:s yrkande bifallas. Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska de medlemsstater som har intervenerat emellertid bära sina rättegångskostnader. Av detta följer att Republiken Polen och Förenade kungariket ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Vtesse Networks Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska kommissionen och British Telecommunications plc.**
- 3) **Republiken Polen och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 november 2014.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten	2
Det administrativa förfarandet	2
Det angripna beslutet	3
Förfarandet och parternas yrkanden	3
Rättslig bedömning	5
Upptagande till sakprövning	5
Huruvida ansökan är förenlig med artikel 44.1 c i rättegångsreglerna	5
Huruvida sökanden har talerätt mot det angripna beslutet	6
Huruvida sökandens grunder kan prövas i sak med beaktande av talerätten	10
Prövning i sak	12
Den tredje grundens första del	12
– Indicier avseende den preliminära granskningen	13
– Indicier avseende innehållet i det angripna beslutet	13
Den tredje grundens andra del	14
Rättegångskostnader	14